

« zurück blättern vor »

DRYL I subst. m., ab 1793; auch *drel*. **1)** ‘eine Art Bohrer; Schädelbohrer’ – ‘rodzaj świdra; trepan’: 1792–1793 Perz.Cyr.2 295, L *Swidrem maiącym w sobie dryl klinowaty, wytoczysz dziurkę*. ◊ [LBel.] 1880 GWar 151 3, Nowo *Pewnego dnia, Leon mając lat jedenaście, usiadł pod drylem, przy którym pracował jego ojciec chrzestny. Chłopczyna bawił się wiórami i kawałkami kości, przeznaczonej na trzonki do nożów. Raptem zrywając się z ziemi uderza okiem o łuk przyprawiony do drylu*. – L, SWIL, Sw, LSP. **2)** ‘Pfeifenreiniger’ – ‘drut do przetykania fajki’: Sw, LSP. **3)** ‘Entkerner’ – ‘przyrząd do wyjmowania pestek z owoców’: LSP. ◊ **Var:** *drel* subst. m. – L, SWIL, Sw, LSP; *dryl* subst. m., 1792–1793 Perz.Cyr.2 295, L ◊ [LBel.] 1880 GWar 151 3, Nowo – L, SWIL, Sw, LSP. ◊ **Etym:** nhd. *Drillbohrer* subst. m., ‘ein Bohrggerät, das an einem gekrümmten Holz oder Eisen, auch vermittelt einer Schnur gedreht wird’, GRI, nur für Inh. 1. ◊ **Konk:** *trepan* subst. m., bel. seit 1781 (1877), DOR, zuerst geb. SWIL, nur für Inh. 1. ❖ Inhalt 3 kann eine Rückbildung von †*drylować* (Inhalt 1) sein.

« zurück blättern vor »